

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

til at indgå i det forslag til revision af radio-spredningsloven, som jeg senere skulle forelægge. Debatten viste klart, at der ikke kunne skabes bred enighed om denne tanke, og resultatet blev den radio- og fjernsynslov, som vi har i dag, og som opretholdt finansieringen over licenserne.

Jeg er fortsat tilhænger af skattefinansieringen, i og for sig ud fra de grunde, som er angivet i forslaget, nemlig at radio og fjernsyn nu i den grad er almindelige bekvemligheder, ja, nødvendigheder, at der ikke kan rettes gyldige indvendinger imod at lade det finansiere af det offentlige på lige fod med en række offentlige servicefunktioner. Tværtimod vil der være betydelige administrative fordele forbundet med en ophævelse af licensfinansiering.

Jeg tror også, at det ville være muligt at kombinere skattefinansieringen med bevaring af Danmarks radios uafhængige stilling. Debatten i dag vil vise, om holdningen i andre partier er skiftet til det positive, således at den anden forudsætning er opfyldt, at den brede enighed er til stede.

Men jeg kan klart sige, at det ligger helt uden for regeringens tankegang, at en skattefinansiering skulle indføres som en forbedring til overgang til privat finansiering. Om dette gælder, hvad jeg sagde om det forslag, der er fremsat af hr. Lembourn m. fl., kun så meget mere, som hr. Pouls-gaards forslag vil kunne føre til, at vi kun får ét radio- og fjernsynsselskab, nemlig et privat. Privat finansiering af en programvirksomhed, hvilke kontrolbestemmelser man så end kan udtænke, vil bringe radio- og fjernsynsvirksomheden ind under de kommercielle love om udbud og efterspørgsel, og det må alvorligt befrygtes, at efterspørgslen af kunst og kvalitet, af kritik, provokation og nytænkning under kommercielle vilkår ikke ville kunne motivere det rige og alsidige udbud af den slags programmer, som vi har brug for til en fri debat og meningsdannelse og til en videreudvikling af vort samfund.

Det er da klart, at vi af og til kan være utilfredse med programmerne, og de kunne givetvis blive meget bedre, hvis der var flere penge og flere talenter, men der er ingen som helst grund til at skabe en ordening,

hvorefter det efter min mening kun kan blive dårligere.

Regeringen kan derfor ikke anbefale dette forslag til folketingsbeslutning, da det hviler på forudsætninger, som ikke kan tiltrædes. Skulle debatten vise, at der kan skabes bred enighed om overgang til skattefinansiering med bibeholdelse af Danmarks radios status som selvstændig institution som en principiel forudsætning, så stiller sagen sig naturligvis anderledes.

Uanset de forskellige meninger, der hersker her i salen om de to forslag til folketingsbeslutning, må vi vist alle erkende, at de omhandler væsentlige og aktuelle emner inden for et vigtigt område, som er af betydelig interesse, og derfor har jeg en lyst til, at tingene skulle ansrues i lidt bredere perspektiv. Nok er den gældende radio- og fjernsynslov kun 2½ år gammel, og det er kun 1½ år siden, den trådte i kraft. Man kan måske sige, at den er så ny, at vi knap nok har vænnet os til den. Ikke desto mindre skal den revideres senest i folketingsåret 1977-78, og overvejelserne om, hvori revisionen skal bestå, skal derfor påbegyndes relativt snart. Revisionsbestemmelsen blev indsat for at give tid til en forsøgsvirksomhed med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed via kabelanlæg, inden lovreglerne på dette område blev endeligt formuleret. Det er derfor givet, at dette spørgsmål må tages op, selv om det er synd at sige, at forsøgene indtil nu har været mange, men det kan komme.

Men andre spørgsmål vil nok rejse sig. Danmarks radios styreform er vel et permanent, aktuelt problem, og i den forbindelse er det måske et spørgsmål, om de amtslige programråd har fået den rigtige placering. Vi står måske over for noget nyt og spændende i det nordiske radio- og fjernsynssamarbejde. Disse og flere andre problemer sammen med de to, som vi i dag drøfter på grundlag af de fremsatte forslag til folketingsbeslutning, kunne jeg godt tænke mig at gøre til genstand for en redegørelse til dette høje ting om Danmarks radio. Det kunne også give os lejlighed til at se hele radio- og fjernsynsproblematikken i lidt større, kulturpolitisk sammenhæng.

Jeg ville tro, at jeg kunne fremkomme med en sådan redegørelse i januar måned, og at den sammen med debatten kunne